

**Państwowe Gospodarstwo Leśne
Lasy Państwowe**

70-lecie Nadleśnictwa Sieniawa – rys historyczny

Jeszcze wojenna zawierucha nie została zakończona,

a już na terenach wyzwolonych z prywatnych nowa państwowa własność zostaje tworzona.

Dekretem ludowych władz Państwowe Nadleśnictwo Sieniawa I.X.1944 roku powstaje,

Lasy Czartoryskich i innych drobnych właścicieli pod zarząd dostaje.

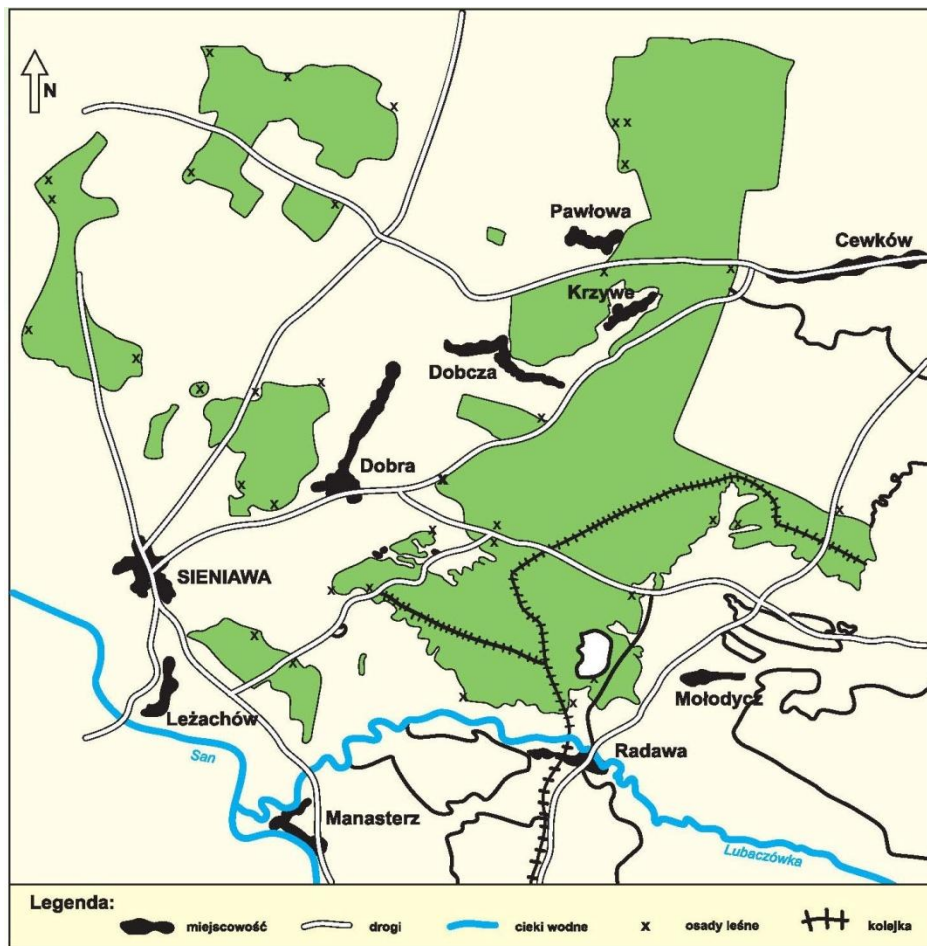
Pierwszym Nadleśniczym w historii nowo powstałego Państwowego Nadleśnictwa Sieniawa dnia 1 października 1944 roku zostaje powołany inż. Błażej Fila, późniejszy dyrektor OZLP we Wrocławiu.

W skład Nadleśnictwa weszły następujące powierzchnie lasów:

- lasy sieniawskie Książąt Czartoryskich - 7 063,41 ha
- uroczysko „Bór” Augustyna Księcia Czartoryskiego - 389,23 ha
- lasy Pełkińskie Witolda Księcia Czartoryskiego - 3 705,10 ha
- lasy gromadzkie - 766,04 ha
- lasy włościańskie - 201,99 ha
- lasy kościelne - 36,48 ha

Razem przyjęta powierzchnia lasów wynosiła **12 162 ha**, lasy te nie posiadały aktualnych planów UL.

Zasięg terytorialny Nadleśnictwa Państwowego w Sieniawie – stan na dzień 1.10.1944 r.

Protokół przejęcia Lasów Pełkińskich z dnia 10.01.1945 r.

Nadleśnictwo Państwowe
Sieniawa

Protokół

przejęcia Lasów Pełkińskich Witolda Kś. Czaratoryjskiego
na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

Nadleśnictwo Państwowe Sieniawa w osobie Nadleśniczego
ob. inż. Błażeja Elii, przy obecności przedstawicieli Dyrekcji Lasów
Państwowych w Rzeszowie ob. inż. Kryszki Franciszka inspektora Lasów
Państwowych i ob. Mroczkowskiego Józefa kierownika finansowego
Inspekcji Leśnej w Przemysłu z jednej strony - oraz leśniczego leśnictwa
Zarządca byłego pracownika Lasów Pełkińskich ob. Gwoźdźcia Jana z drugiej
strony, przy udziale przedstawiciela Gminnej Rady Narodowej
ob. inż. Wincentego Stanisławskiego zastępcy przewodniczącego
Gminnej Rady Narodowej w Sieniawie - działając na podstawie dekretu
P. K. Wą N. z dnia 12.12.1944 r. /Dz.U.R.P. Nr. 15. z dnia 27.12.1944./
przejęło w dniu 10 stycznia 1945 r. na rzecz Skarbu Państwa Polskiego
Lasy Pełkińskie Witolda Kś. Czaratoryjskiego a mianowicie :

I. Lasy i grunty leśne położone w powiecie jaszczakowskim w Gminach Wiązownica
wraz ze wszystkimi związanymi gospodarstwo z lasami i wchodzącymi w skład
gospodarstwa leśnego gruntami, łąkami, wodami śródleśnymi, gruntami
deputatowymi, budynkami, osadami służbowymi oraz inwentarzem -
o powierzchni ogólnej około 3,705.00 ha. o następującym podziale
administracyjnym na leśnictwa :

1. Chłapy w 2 kompleksach o powierzchni ogólnej	1,860.00 ha.
2. Zarządca w 1 kompleksie o powierzchni ogólnej	1,845.00 "
Ogółem	3,705.00 "

ARCHIWUM PAŃSTWOWE
W PRZEMYSŁU
ul. Ś. J. 4
Tel. 43-00-02-74, 92-72
Fax 70-34
37-100 Poczta
Sieniawa

reprodukcja
została wykonana
zgodnie z
zapisem
z dnia 14.15.

29 VII 1945

Podstawa zestawienie :

Klasa	Klasa						ponad 100	Razem	Bonitacja
	1-20	21-40	41-60	61-80	81-100	100			
Grube	172.00	96.00	737.00	788.00	125.00	24.00	3,801.00	II.	
Łobowe	-	80.00	32.00	30.00	3.00	-	145.00		
Łębowe	-	190.00	22.00	170.00	33.00	-	415.00		
Jukowe	-	25.00	30.00	10.00	5.00	-	70.00		
Prasowe	-	10.00	10.00	-	-	-	20.00		
Razem	172.00	1265.00	831.00	993.00	166.00	24.00	3,451.00		

Uwaga : Lasy Pełkińskie na skutek nadmiernych wycieków wyrębów zarówno przed
1939 r. jak i w czasie okupacji, zostały silnie zdewastowane co znalazło
swoją wyraz w powierzchni srebów wyrażającej się cyfrą 172 ha. co stanowi
prawie 6 % ogólnej powierzchni, i w spadku przeciętnego zadrzewienia o 0,20%
t.j. z 0,7 na 0,5.
Lasy Pełkińskie nie posiadają ani planu ~~zdrzewienia~~ urządzenia, ani map.

Powierzchnia leśna	3,451.00 ha.
Powierzchnia nieleśna :	
a/ nieużytki	8.00 ha,
b/ linie drogi	95.00 "
c/ łąki	112.00 "
d/ grunty orne	39.00 "
Razem	254.00 "
Ogólna powierzchnia gospodarstwa leśnego	3,705.00 "

Granice poszczególnych kompleksów leśnych są na gruncie widoczne-
okopane rowami. Sporów granicznych nie ma.

II. Inwentarz. Wykaz inwentarza i budynków obejmuje załącznik Nr.1.
III. Personal. Wykaz personala obejmuje załącznik Nr. 2.
IV. Kasa i rachunkowość. Ze względu na to, że Lasy Pełkińskie od 1.10.1944.
przejęte były pod zarządek powierniczy i w chwili przejęcia nie posiadały
żadnego zapasu gotówki, w załączeniu przedkłada się wyciąg z konta
kasowego za okres od 1.10.1944. do 31.12.1944.
Lasy Pełkińskie nie były obciążone serwitutami ani nie ma emerytów.

Nazywam tym protokół zakonfirmowany
Sieniawa dnia 10.1.1945.

Inż. Kryszko Franciszek

Protokół przejęcia Lasów Pełkińskich z dnia 10.01.1945 r.

Nadodręcznie Państwowe
Sieniewa

Załącznik Nr. 1 a. do protokołu przejęcia Lasów Pełkińskich.

W y k a z
inwentarza nieruchomości Lasów Pełkińskich.

p. Leśnictwo	Nazwa i opis obiektu.	Miejscowość	Wartości.
1. Chrapy	Leśniczówka drewn.kryta dachówką oddz.47. 6 ubikacji	Chrapy.	80
2.	Stajnia drewn.kryta gontem		80
3.	Stodoła " " "		80
4.	Magazyn " " papa		50
5.	Piwnica murow. " dachówką		70
6.	Studnia betonowa św. 0,8 m.		60
7.	oddz.65. Gajówka drewn. kryta dachówką 3 ubikacje.	Zaradawa.	80
8.	Stajnia stodoła drew. "		50
9.	Studnia cembrowana św. 0,8 m.		70
0.	oddz.48. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubikacje	Chrapy	80
1.	Stajnia stodoła drew. "		80
2.	Piwnica murow. kryta "		70
3.	Studnia cembrowana św. 0,8 m.		70
4.	oddz.30. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubikacje	Piskorze	30
5.	Stajnia stodoła drew. "		60
6.	Piwnica murow. kryta "		60
7.	Studnia betonowa św. 0,8 m.		70
8.	oddz.27. Gajówka drewn.kryta gontami 3 ubikacje	Adamiec	200
9.	Stajnia stodoła drew.kr.dach.		60
0.	Studnia betonowa św. 0,8 m.		60
1.	oddz.61. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubikacje	Górki	50
2.	Stajnia stodoła drew. "		50
3.	Studnia betonowa św.0,8 m.		60
4. Zaradawa "	77. Leśniczówka drewn.kryta dachów. 5 ubikacji	Zaradawa	60
5.	Stajnia drewn. " "		60
6.	Stodoła drewn. " "		70
7.	Spieblers " " "		70
8.	Piwnica murow. " " "		70
9.	Studnia cembrowana św.0,8 m.		70
0.	oddz.19. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubikacje	Czerce	70
1.	Stajnia stodoła drew. "		70
2.	Studnia betonowa św. 0,8 m.		70
3.	" " 24. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubikacje	Chodzenie	80
4.	Stajnia stodoła drew. "		70
5.	Studnia betonowa św. 0,8 m.		70

16. Zaradawa oddz.73. Gajówka drewn.kryta dachówką 3 ubik.	Czerwona Wola	60
17. Stajnia stodoła drewn. "		70
18. Studnia betonowa św. 0,8 m.		70
19. " " " Gajówka drewn.kryta dachów.3 ubikacje		30
20. Stajnia stodoła drewn. "		70
21. Studnia betonowa św. 0,8 m.		70
22. " " " 74. Gajówka drewn.kryta gontami 3 ubik.	Kopce	20
23. Stajnia stodoła drewn.kr.dachów.		70
24. Studnia betonowa św. 0,8 m.		70
25. " " " 20. Gajówka drewn.kryta dachów.3 ubik.	Polezki	70
26. Stajnia stodoła drew. "		70

Sieniewa dnia 10.1.1945.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Przejęty przez:
Stefan Czernecki
Czernecki Stefan.

Wincenty Stanisławski
Inz. Wincenty Stanisławski.

Jan Cwiżdż
Cwiżdż Jan.

Krzysztof Franciszek
Inz. Krzysztof Franciszek.

Stefan Czernecki
Czernecki Stefan.

Stefan Czernecki
Inz. Stefan Czernecki.

Protokół przejęcia Lasów Pełkińskich z dnia 10.01.1945 r.

Nadleśnictwo Państwowe
Sieniewa
Załącznik Nr. 2. do protokołu przejęcia Lasów Pełkińskich.

W y k e z

byłych pracowników leśnych Lasów Pełkińskich
zatrudnionych w dalszym ciągu w Nadleśnictwie Państw. Sieniewa.

Op.	Imię i nazwisko	Data miejsca urodzenia.	Wykazanie Stanow. zawodowe.	Czy był szłub. uob. Sprz. w	Do jakiego czasu opłac. składki ub.
1.	Kwas Tadusz	29.11.1904.	Czerce.	-	gajowy t a k
2.	Uehman Jan	14.4.1890.	Dobasz.	-	zarosław. Strz. 1944.
3.	Soligo Antoni	6.4.1911.	Witoldówka.	-	" " " "
4.	Warcaba Teodor	18.2.1914.	Witoldówka.	-	" " " "
5.	Radaniec Jerzy	30.4.1912.	Dowa Groble.	-	" " " "
6.	Mazurek Stanisław	25.4.1915.	Majdan Sien.	-	" " " "
7.	Romaniec Andrzej	5.12.1892.	Sobierów.	-	" " " "
8.	Szobodny Jan	23.12.1892.	Podgórze.	-	" " " "
9.	Winiarz Julian	1.8.1910.	Podgórze.	-	" " " "
10.	Wójcik Jerzy	22.4.1883.	Podgórze.	-	" " " "
11.	Magoni Jakób	25.7.1903.	Krasne.	-	" " " "
12.	Gwóźdź Jan	8.7.1878.	1944.	-	leśniczy zarosław. 31.7.1944.
13.	Strach Wincenty	16.3.1897.	Podgórze.	-	gajowy " " " "
14.	Betrebna Michał	3.9.1906.	Dzików Stawy	-	" " " "
15.	Bozkocz Michał	30.8.1895.	Czerce.	-	" " " "
16.	Zagrobalni Tomasz	26.12.1890.	Podgórze.	-	" " " "
17.	Watusz Michał	28.8.1906.	Podgórze.	-	" " " "
18.	Kopański Dmytro	11.10.1906.	Zaradawa.	-	" " " "

Sieniewa dnia 10.1.1945.

[Stamp: NADLEŚNICTWO PAŃSTWOWE SIENIEWA]

[Signature: W. Kryszko]
Inż. Kryszko Franciszek

[Signature: Stanisław Winiarz]
Inż. Stanisław Winiarz

[Signature: Stefan Czerwiecki]
Czerwiecki Stefan

[Signature: Józef Krocowski]
Krocowski Józef

[Signature: Błażej Pilecki]
Inż. Błażej Pilecki

Nadleśnictwo Państwowe
Sieniewa
Załącznik Nr. 3. do protokołu przejęcia Lasów Pełkińskich.

Obrót materiałów w Lasach Pełkińskich
w czasie od 1.10.1944. do 31.12.1944.

Kart-nictwo	Drewno użytkowe		Drewno opałowe		Grubizna obruszt opał.		Kar-pi- I. II. III. m.
	twarde	miękkie	twarde	miękkie	Hasem	Hasem	
m e t r y k u b i o z n e							
ropy	-	-	4.20	44.80	49.00	49.00	- - -
bdwa	120.21	-	120.21	49.70	91.70	141.40	261.61 - - -
ty	120.21	-	120.21	53.90	136.50	190.40	310.61 - - -

Wyciąg z konta kasowego Lasów Pełkińskich
w czasie od 1.10.1944. do 31.12.1944.

Przychody	11,285.96 zł.
Roschody	19,959.56 "
Saldo na 31.12.1944	+ 8,673.60 "

Słownie : saldo ujemne ośm tysięcy osiemset siedemdziesiąt trzy złote
60/100 zł.-

Sieniewa dnia 10.1.1945.

[Stamp: NADLEŚNICTWO PAŃSTWOWE SIENIEWA]

[Signature: W. Kryszko]
Inż. Kryszko Franciszek

[Signature: Stanisław Winiarz]
Inż. Stanisław Winiarz

[Signature: Stefan Czerwiecki]
Czerwiecki Stefan

[Signature: Józef Krocowski]
Krocowski Józef

[Signature: Błażej Pilecki]
Inż. Błażej Pilecki

15.08.1945r. stanowisko nadleśniczego obejmuje mgr inż. Mieczysław Sokulski.

Okres jego urzędowania był najtrudniejszy w historii Nadleśnictwa. **W latach 1944-1947** przez tereny administrowane przez Nadleśnictwo przetoczyła się fala terroru i zniszczeń poprzez działania wojenne prowadzone przez nacjonalistów ukraińskich – UPA .

*Nadleśniczy mgr inż.
Mieczysław Sokulski*

Z dniem **1 października 1946 roku** z części Nadleśnictw Sieniawa – 2334ha i Leżajsk – 1642 ha utworzono nowe Nadleśnictwo Cieplice ha razem z lasami niepaństwowymi jego powierzchnia wynosiła 5251,03 ha.

Załoga Nadleśnictwa Sieniawa z 1945 roku – od lewej: Pokrywka Jan, Małecki Karol, Soliło Antoni, Sokulski Mieczysław (nadleśniczy – w białym kozuchu), Stawarska „Zuzia”, Czerniecki Stefan, Korzystka Szczepan, Mostowy Jan, – u góry: Grod Piotr, Kolczak Jan, (kilku osób nie rozpoznano)

Notatki poufne Nadleśniczego mgr inż. Mieczysława Sokulskiego do Dyrekcji z 1945 roku

120 należy zastanowić się poważnie nad ewentualną likwidacją Nadleśnictwa Sieniawa. Z punktu widzenia "byłby to czysty zysk dla Skarbu Państwa. Finanse bowiem za rok gosp. 1944/5. t.j. za okres w którym w czasie od 1.10.1944. do 28.2.1945. pracowało się normalnie i intensywnie przedsięwzięcia się następująco:
deficyt wynosi prawie 350,000 zł. gdyż kwota figurująca na koncie dłużników i wierzycieli w wysokości 265,000 zł. wydaje się być prawie nieosiągalna.
do dnia 30.11.1945. Nadleśnictwo zalega z poborami dla swych pracowników w wysokości około 330,000 zł.

Pismo niniejsze nie jest wynikiem paniki, tchórzostwa czy też osobistych ciężkich przeżyć pojedynczych pracowników tutejszych, lecz treść jego jest od dawna przemyślana. Jeśli władze państwowe nie poczynią energicznych i natychmiastowych kroków w celu normalizacji warunków życia za Panem, teren ten prędzej czy później zostanie stracony. Na nic przydadzą się najlepsze chaci i ryzyko przebywania w tym piekło, na lasce i niełace band ukraińskich, które mogą w każdej chwili i w każdej porze dnia i nocy Sieniawę zlikwidować - są na to aż nadto silni!

Nadleśnictwo podaje powyższe do wiadomości Dyrekcji i prosi o szybkie decyzje co do losów Nadleśnictwa Sieniawa, względnie o spowodowanie, by pomoc jaka ma przyjść do Sieniawy, nadeszła bezzwłocznie i miała przebieg skuteczny. Pamiętajmy się bowiem raz jeszcze, że żyje się tu jak na wulkanie i każda chwila jest niepewna. Równocześnie Nadleśnictwo prosi o zasiłek kasowy na wyrównanie należnych poborów, gdyż wszyscy od dawna są bez gotówki i w razie jakiegó katastrofy znajdą się naprawdę w beznadziejnym położeniu.

Nadleśniczy
M. Sokulski
mgr inż. Sokulski Mieczysław

W tym samym kierunku kłopoty z lasami B, kłopoty z lasami C, w tym samym kierunku - do 30.10.1945 r. Do dnia 30.10.1945 r. w tym samym kierunku - do 30.10.1945 r.

Sieniawa dnia 15.11.1945. 123
1.dz. M-1073/45.
Sprawa: sprawozdanie o sytuacji na terenie Nadleśnictwa Sieniawa.
Do Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Rzeszowskiego w Tarnowie.

Gdy we wrześniu 1944 r. zostało zorganizowane Nadleśnictwo Państwowe Sieniawa, wszyscy pracownicy Nadleśnictwa, a głównie personel biurowy, przystąpili z zapędem do pracy, na tym wdziecznym, dużym /bo wynoszącym łącznie z lasami prywatnymi 12,347.62 ha. powierzchni leśnej/, stosunkowo bogatym w zapasy drzewne i nie zaniechanym przez poprzedniego właściciela, obiektie, mimo szeregu poważnych trudności i braków jakie zaistniały po ukoniecznieniu działań wojennych i po ustąpieniu okupanta, wyniki pracy były zupełnie zadawalające i mogło się wydawać, że Sieniawa należeć będzie do jednego z najlepiej zorganizowanych pod każdym względem Nadleśnictw. Pomyślny ten początkowo rozwój Nadleśnictwa niestety nie potrwał długo i uległ zahamowaniu na skutek działania siły wyższej t.j. zagadnienia ukraińskiego. Ukraińcy stanowiący około 60 % ogółu ludności tutejszego terenu, częściowo wyjechali do Rosji Sowieckiej, częściowo schronili się do lasu i rozpoczęli dywersję. W październiku 1945 r. był miesiącem najsilniejszego rozwiniętego bandytyzmu. W owym czasie około 70 % personelu terenowego N-ctwa opuściło swe osady służbowe, 4 załogowych straciło życie, a wszyscy Polacy z Sieniawy i okolicy szukali schronienia za "śnem".

Od tej daty prace N-ctwa prawie zupełnie zamarła i stan ten trwa do dnia dzisiejszego. Ukraińcy usadowili się w zachodniej części N-ctwa, w leśnictwach Witoldówka, Chrapy, Zaradawa, w wsiach Padawa, Czerce, Petula, dalej w lasach Lubaczowskich i Oleczyckich - zachowują się w tej chwili spokojnie, lecz nigdy nie wiadomo jak długo stan ten potrwa. Poczynania ich mają charakter zorganizowany co dało się zauważyć we wrześniu 1945 r. gdy w jedną noc w ciągu 3 godzin podpalili równocześnie 5 wsi. Spalono wówczas głównie gospodarstwa opuszczone przez ukraińców. W najbliższym czasie miało miejsce znowu zagadkowe spalanie mostu na Śnie w Leżachowie /2 km. od Sieniawy/ łączącego Sieniawę z Jarosławiem, który to wypadek zanieskoził ponownie ludność polską. Element polski zamieszkuje te tereny żyje naprawdę w bardzo ciężkich warunkach. Stosunkowo wysoki, bo wynoszący około 40 % powierzchni stopień zalesienia okolicy, stanowi doskonałe warunki rozwoju wszelkiej dywersji. Od 1939 r. ludność polska nie ma już i przeznaczona przez każdego kto ma ochotę - nie ząm dziwnego, że pojawienie się ukraińców, czy żołnierzy Armii Czerwonej, czy Wojska Polskiego, czy Władz Bezpieczeństwa - powoduje jednakową panikę. Strzelanina w dzień i w nocy, pożary, rabunki, morderstwa, kradzieże, kłusownictwo - oto obraz tutejszych warunków życia. Nikt zdrowo myślący nie chce osiedlać się na tych zagrożonych ustawicznie obszarach, gdzie całe wsi stają pustką - nie ząm dziwnego, że powierzchnia ugorów wynosi zapewne około 50 % powierzchni gruntów ornych.

W tych warunkach nie może być mowy o zorganizowaniu pracy w lesie. Wykluczonym jest przeprowadzenie odnowienia lasu, wykonanie włośku ochrony, żywicowania, niemożliwym jest przestąpienie do racjonalnej eksploatacji leśnej. Gospodarstwo stawowe, którego powierzchnia przed wojną wynosiła prawie 60 ha. zalanej powierzchni, jest w stanie zupełnego zaniedbania. Kwestja robotnicza jest nierozwiązalna, gdyż ludzi nie ma.

Straty wywołane powyższym stanem rzeczy nie dadzą się prędko naprawić i dotyczą zarówno straty w drzewostanach jak i w zniszczeniu w budynkach. Na terenie 3 wschodnich leśnictw /obecnie zupełnie niedostępnych/ zniszczono całkowicie wszystkie osady służbowe - w sumie około 17 gajówek, 3 leśnictwa oraz 1 budynek administracyjny byłej Dyrekcji lasów Pełkińskich. Stosunkowo największe kradzieże drewna mają miejsce w dostępnym leśnictwie Madan, gdzie służba kradzieże w leśnictwie Rudka zostały ostatnio osławione. niestety polska kradzieże w leśnictwie Rudka zostały ostatnio osławione. W leśnictwie Szęgły i Pawłowa nie ma kradzieży - nie ma kto kraść bo nie ma ludzi - okolica zupełnie wyludniona. Nic nie można powiedzieć, jak sprawa

Notatki poufne Nadleśniczego mgr inż. Mieczysława Sokulskiego do Dyrekcji z 1945 roku

dewastacji lasu przedstawia się na terenie 3 niedostępnych leśnictw. Wie się zaledwie tyle, że uzbrojeni osobnicy transportują drewno do Sanu we wsi Manasterz, gdzie sprzedają je transportując kładką na drugą stronę. Temu N-ctwo nie jest w stanie przeszkodzić. Natomiast na terenie leśnictwa Rudka N-ctwo przystąpiło do ukrócenia kradzieży leśnych: przy pomocy miejscowej Milicji Obywatelskiej kontroluje się firy jadące z drewnem, konfiskuje się drewno wiezione bez asygnaty, przeprowadza się rewizje, tak że kradzieże ustały, a wzmożła się nieco sprzedaż drewna. Chwilowy ten efekt, wywołany tymi ryzykownymi poczynieniami, nie świadczy zupełnie o radykalnej zmianie sytuacji na lepsze i na pewno na dalszą metę nie powiedzie się, o ile N-ctwo u władz wyższych nie znajdzie czynnego poparcia. Mimo wielkiej ostrożności z jaką przystąpiono do zwalczania kradzieży leśnych zachodzi ciągle obawa, czy czynności personelu N-ctwa przewidziane w imię dobra lasu nie odbiją się fatalnie na życiu, zdrowiu czy mieniu tego czy innego pracownika - tymbardziej że zaszedł już wypadek, który na szczęście nie zakończył się tragicznie: personel N-ctwa złożony z 4 osób i 2 członków Milicji Obywatelskiej w czasie przeprowadzenia rewizji we wsi położonej 2 km. od Sieniawy, został ostrzelany bronią maszynową - niestety przez Polaków. Na nic przydadzą się najlepsze chęci N-ctwa, samozanarcie pracowników, ryzyko przebywania i życia w tym piekle - obszar ten pozostanie na długie lata dzikim krajem, który niebawem trzeba będzie opuścić, jeśli kompetentne władze tolerować będą nadal istniejący stan rzeczy. Marazie będzie to może rentowne, gdyż N-ctwo pracuje deficytowo - deficyt za rok gospodarczy 1944/5. wyniósł prawie 350,000 zł. - w dalszym ciągu jednak może mieć katastrofalne następstwa.

Normalizacja stosunków na tym terenie nastąpić może tylko w tym wypadku gdy

- kwestja ukraińska zostanie definitywnie i radykalnie załatwiona.
- Władze Bezpieczeństwa oraz Korpus Ochrony lasu bliżej i stale - zaopiekują się tym terenem.
- puszcze wsi zostaną zaludnione elementem polskim.
- leśnicy przestaną być prześladowani, gdy w wysiłkach swoich nie będą odośobnieni, znajdą poparcie u władz i w społeczeństwie, gdy przyznana zostanie im broń służbowa.-

Nadleśniczy: *M. Sokulski*

Inż. Sokulski Mieczysław.

W okresie od marca do sierpnia 1947r. Nadleśnictwem kieruje leśniczy Stefan Czernecki, a od 1 września 1947r. stanowisko nadleśniczego obejmuje mgr inż. Andrzej Tokarz.

- niedostępny teren 3 leśnictw spowodowany działaniami wojennymi
- brak wykwalifikowanych ludzi do pracy w administracji, jak i do pracy w lesie, szkolenia personelu dokonywał nadleśniczy w niedziele.
- w dalszym ciągu wykonywano prace tylko przy pozyskaniu drewna wykonywane były całkowicie sprzętem ręcznym, prawie wyłącznie robotnikami dorywczymi sprowadzonymi z oddalonych terenów.
- zrywka i transport drewna w całości był konny był nakazowy okolicznych rolników tzw. szalwark. Transport drewna odbywał się taborem konnym do bindugi na Sanie skąd spławiane było do miejsc przeznaczenia.

Nadleśniczy
mgr inż. Andrzej Tokarz

Z dniem 01.01.1951 r nadleśniczym Nadleśnictwa Sieniawa zostaje Jan Olearka

- **W 1951r.** zatwierdzono Plan Gospodarczy Urządzania Lasu Nadleśnictwa Sieniawa na lata od 01.01.1951 do 21.12.1960r.
- **W latach 1950-1954** zalesiono 427 ha gruntów porolnych, zaś latach 1950-1963 Nadleśnictwo przyjęło 1782 ha gruntów leśnych i rolnych do zalesień.
- **W maju 1956r.** Minister Leśnictwa wydał decyzję o podzieleniu Nadleśnictwa Sieniawa na dwa odrębne Nadleśnictwa: Sieniawa i Pawłowa. Decyzja ta praktycznie nie została wykonana.

*Nadleśniczy
Jan Olearka*

- **W latach 1950 -1951** wybudowano na terenie dotychczas niedostępnym 5 drewniane hotele robotnicze (Chrapy, Zaradawa, 2 Przyjemek, Witoldówka), na na 140 miejsc .

Hotel robotniczy „Kopań” do zakwaterowania robotników werbowanych

Hotel robotniczy w Leśnictwie Przyjemek wybudowany w 1951 roku, obecnie nie istniejący. Zdjęcie z dnia 01.01.1979r.

- **W latach 1953 -1961** wybudowano cztery nowe leśniczówki: 1953r. - Witoldówka (drewniana), 1958r. - Przyjemek (drewniana), 1961r. - Chrapy (murowana), 1961r. - Czerwona Wola (murowana) oraz 2 gajówki (Przyjemek, Zaradawa K/wieży).

Leśniczówka Leśnictwa Witoldówka wybudowana w 1953 roku, obecnie nie istniejąca. Zdjęcie z dnia 01.01.1979r

Leśniczówka Leśnictwa Przyjemek wybudowana w 1958r. Zdjęcie z dnia 01.01.1979r.

Leśniczówka Leśnictwa Chrapy wybudowana w 1961 roku. Zdjęcie z dnia 01.01.1979r.

Leśniczówka Leśnictwa Czerwona Wola wybudowana w 1961 roku. Zdjęcie z dnia 01.01.1979r.

W okresie tym następuje częściowa mechanizacja prac leśnych

Zrywka drewna (wleczona) na powierzchni pohuraganowej
w Leśnictwie Zaradawa.

Jeden z pierwszych samochodów przy mechanicznym
wywozie drewna.

- **Z dniem 1 lipca 1958r.** stanowisko po Janie Olearce zajmuje ponownie mgr inż. Mieczysław Sokulski.

Załoga Nadleśnictwa Sieniawa z czasów mgr inż. Mieczysława Sokulskiego. Od lewej: Pikul Edmund, Filip Tadeusz, Korzystka Szczepan, Panenka Bolesław, Matyja Antoni, Dec Edward, Kruk Maria, Nachajska Maria, Skoczylas Tadeusz, Nachajski Zenon, Olejarski Stanisław, Daraż Henryka, Korzystka Jerzy, Blicharski Stanisław, Sokulski Mieczysław

- **W 1959r.** likwidacji ulegają Rejony LP, a 53 nadleśnictwa, 5 Zespołów Składnic LP, 1 Ośr. Rem. Bud. oraz 2 OTL działają na zasadach wewnętrznego pełnego rozrachunku, podlegają organizacyjnie OZLP w Przemysłu.
- **W 1964r.** wystąpiły poważne szkody od huraganowych wiatrów oraz okiści na terenie powiatów jarosławskiego i lubaczowskiego na masę 500 m³, które objęły również Nadleśnictwo Sieniawa.

Od czerwca 1966 r. stanowisko Nadleśniczego objął inż. Feliks Sobański, Mieczysław Sokulski przechodzi do pracy w OZLP.

- **Od stycznia 1973 roku** do Nadleśnictwa Sieniawa dołączono 2 sąsiednie: Rudkę i Wiązownicę, tworząc nadleśnictwo 3 obrębowe o łącznej powierzchni ogólnej 22 300 ha.

Budynek Nadleśnictwa Rudka. Od lewej stoją: mgr inż. Władysław Kosiba OZLP Przemysł, inż. Jan Jakubiec Nadleśniczy, jako ostatni Stefan Czerniecki Leśniczy

Nadleśniczy
inż. Feliks Sobański

inż. Jan Jakubiec – ostatni Nadleśniczy
Nadleśnictwa Rudka

W powyższym okresie:

- utworzono straż leśną.
- utworzono 2 jednostki specjalne tj. Gospodarstwo Sprzętowo – Transportowe, a w ramach niego Park Konny w Witoldówce i Brzyskiej Woli, oraz Grupę Remontowo – Budowlaną.
- lasy Nadleśnictwa Sieniawa zostały podzielone na 3 obręby

- **Z dniem 1 lipca 1975r.** województwo przemyskie, którego siedzibę ulokowano w biurowcu OZLP Przemyśl. Nadleśnictwo zostało podporządkowane organizacyjnie OZLP Kraków.
- **1 stycznia 1978r.** decyzją MLiPD powstaje Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Krośnie.
- Po regulacji granic Nadleśnictwo Sieniawa wg stanu na **1 stycznia 1979r.** posiadało powierzchnię:
  - obręb Rudka – 5 724,48 ha
  - obręb Sieniawa – 6 897,29 ha
  - obręb Wiązownica – 6294,10 ha
  - **Razem 19 545,87 ha**
- **W latach siedemdziesiątych** nastąpił znaczny rozwój przebudowy dróg leśnych .

W 1982 r. nadleśniczym Nadleśnictwa Sieniawa zostaje mgr inż. Bolesław Zollner.

- **W 1982 roku** na wniosek Nadleśniczych Nadleśnictw: Narol, Oleszyce i Sieniawa – Dyrektor OZLP w Krośnie podjął decyzję utworzenia 2 nowych Nadleśnictw: w Radymnie i Lubaczowie.
- **1 stycznia 1984 roku** w związku z powyższym Nadleśnictwo przekazało obręb Wiązownica do Nadleśnictwa Radymno, do którego przekazano oprócz lasu pracowników terenowych tego obrębu oraz część pracowników biura.

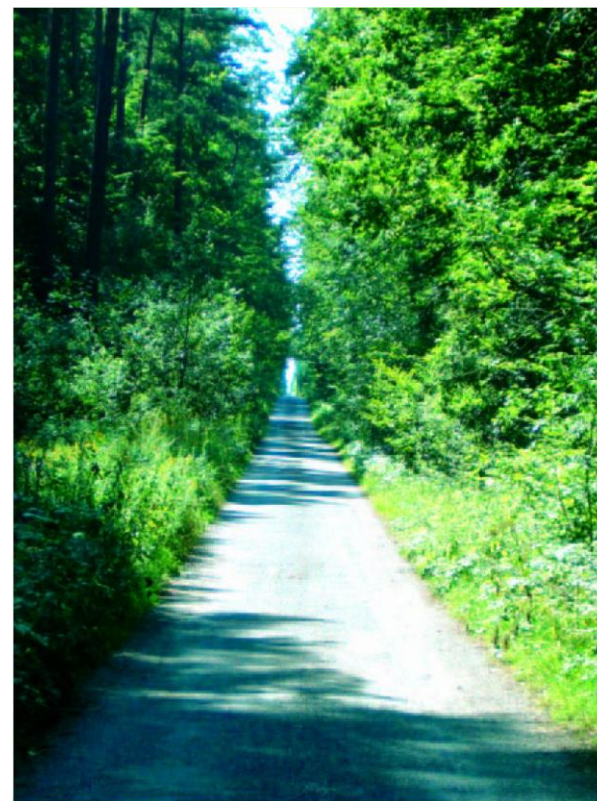

*Nadleśniczy
mgr inż. Bolesław Zollner*

- W latach 80-tych miała miejsce dalsza **modernizacja dróg leśnych**.

Utwardzona droga „Kolejka” w Leśnictwie Chrapy

Asfaltowa droga „Pryncypalna” (Zöllnerowka) w Leśnictwie Czerwona Wola

- Wybudowano 2 budynki stawowe na Kocie i Pawłowa oraz budynek magazyn dla potrzeb PK. Rozpoczęto tworzenie szkółki kulisowej w Pawłowej.

Kompleks stawów w Leśnictwie Pawłowa

Kompleks stawów w Leśnictwie Kot

- **Koniec lat osiemdziesiątych** to również początek prywatyzacji prac leśnych, kiedy to sprywatyzowano pilarki do pozyskania drewna.

Z dniem 1 czerwca 1989 r. funkcję Nadleśniczego objął mgr inż. Alfred Sędłak dotychczasowy Zastępca Dyrektora OZLP w Krośnie.

- **W początkowym okresie lat 90-tych** odbywał się dalszy proces prywatyzacji prac leśnych. Sprywatyzowana została w całości zrywka drewna poprzez likwidację PK Witoldówka i sprzedaż ciągników zrywkowych, a także środków transportowych poza ciągnikami i maszynami do przygotowania gleby, wykonawstwo z zakresu remontów i wykonawstwa prac w zagospodarowaniu lasu. Wykonawcami usług leśnych zostali byli nasi pracownicy zgrupowani w ZUL.
- W wyniku prywatyzacji zostało zredukowane zatrudnienie, które **na początek 1996r.** - roku rozpoczęcia prywatyzacji wynosiło 154 osoby, a po zakończeniu prywatyzacji wg **stanu na 31. 12.2000r.** zmalało do 73 osób.

Nadleśniczy mgr inż. Alfred Sędłak
- współautor „Monografi”

- **W latach 90-tych** wybudowano 2 leśniczówki Majdan -1992r i Witoldówka -1999r. Pod koniec tego dziesięciolecia dokończono zakładanie na pow. 3,90ha szkółki kulisowej w Leśnictwie Pawłowa.

Leśniczówka Leśnictwa Majdan w 2013 roku

Leśniczówka Leśnictwa Witoldówka z 1999 r. Zdjęcie z 2012r.

- **Od 1995r.** nastąpiła reorganizacja wewnętrzna Nadleśnictwa, powstało 19 leśnictw z obsadą jednoosobową.

Pracownicy Nadleśnictwa Sieniawa – rok 2001, Od lewej: – kłęczą – Alfred Sędlak, Zbigniew Flak, Mieczysław Pokrywka, Wiesława Wysocka, Ryszard Zamorski, Danuta Czyż, Stanisław Balawender, Andrzej Czyż, Andrzej Macina.
Stoją – I rząd – Maria Czupik, Maria Naspińska, Grażyna Mozoła, Janina Obacz, Maria Pokrywka, Małgorzata Szkamruk, Zdzisław Ciurko, Józef Rzczyca, Zenon Szkamruk, Marta Mazur, Andrzej Sokulski, Jan Godzina.
Stoją – II rząd – Adam Sobala, Józef Kisiel, Kazimierz Grosman, Marek Sęk, Jan Śliwa, Edward Kalin, Krzysztof Mucha, Krystyna Możwiło, Dariusz Bielecki, Stanisław Bielecki, Dariusz Dyndał, Janusz Starzak, Robert Jurkiewicz, Kazimierz Nachajski, Tadeusz Adamczyk, Stanisław Dec, Zdzisław Kolczak, Janusz Mężynski, Wiesław Wańczyk.

Z dniem 1 czerwca 2002 r. nastąpiła zmiana na stanowisku nadleśniczego, mgr inż. Alfred Sędlak przeszedł na emeryturę, a funkcję nadleśniczego przejął dotychczasowy zastępca mgr inż. Jan Śliwa.

- Z dniem **01.07.2003 r.** nastąpiło połączenie leśnictw, z 19 dotychczasowych powstało 10 leśnictw rewiowych w tym 8 z obsadą dwuosobową, leśniczy + podleśniczy i 2 leśnictwa Kot i Białobrzeżki z obsadą jednoosobową oraz leśnictwo nasienne-szkółkarskie Pawłowa, przy czym powierzchnia Nadleśnictwa wynosiła 14267,75 ha.

Nadleśniczymgr inż. Jan Śliwa

Zaplecze leśnictwa Szkółkarskiego w Pawłowej z 1996 r. Zdjęcie z 2014 r.

Produkcja sadzonek w inspektach w 2003 roku

Produkcja sadzonek w warunkach kontrolowanych

- **Ostatnie dziesięciolecie** to oprócz działalności podstawowej, przede wszystkim działania ukierunkowane na odtworzenie majątku trwałego Nadleśnictwa.
- **Zmodernizowaniu** uległ budynek administracyjny, zaplecze gospodarcze, edukacyjne, dobiega do końca modernizacja osad leśnych, wybudowano lub przebudowano ponad połowę istniejących dróg leśnych. W 2013 roku wybudowano w ramach krajowego programu MRN dwa zbiorniki wodne retencyjne o pow. 13,05 ha lustra wody oraz zmodernizowano szkółkę w Pawłowej.

Budynek biura Nadleśnictwa Siemiawa w 2014 r.

Leśniczówka Leśnictwa Chrapy w 2014 r.

Asfaltowa droga nr 5 „Radawska” w Leśnictwie Czercze

Zbiornik RADAWKA

*Wiele wspaniałych rzeczy dla Lasów Państwowych zrobiono w całym okresie,
Praca dla ludzi, zdrowe i zasobniejsze drzewostany świadczą o naszym sukcesie
Nowych i zmodernizowanych obiektów też sporo przybyło,
By się lepiej naszym pracownikom pracowało i żyło.
Mamy wiele sukcesów i w tym z pewnością Opatrzność nam sprzyja,
Pamiętamy o tych, którzy tu żyli i pracowali, bo czas szybko przemija.
Także o społeczeństwie okolicznym też nie zapominamy,
Dla ich potrzeb otwarte są sieniawskie lasy i leśne bramy.
Byłym i obecnym pracownikom składam piękne podziękowania,
Życzę samych sukcesów i następnych jubileuszy świętowania.*

Darz Bór

Dziękuję   za   uwagę

Nadleśniczy
mgr inż. Jan Śliwa